

Лонгфелло Генрі Водсворт

Біографія

ГЕНРІ ВОДСВОРТ ЛОНГФЕЛЛО

(1807-1882)

Літературне життя Сполучених Штатів в епоху зрілого романтизму набуло жвавості, динаміки, розмаху, яких не знало раніше. Старше покоління романтиків іде не відійшло, а вже з'явилися нові імена: Емерсон, Готорн, Торо, Лонгфелло, Лоуелл, Мелвілл, Уїтмен, По, Бічер-Стоу та десятки інших. Незмірно зросла кількість літературних журналів, що суттєво сприяло розвитку літератури в країні.

Творчість Генрі Водсворта Лонгфелло, американського поета, пов'язана з пізнім етапом розвитку романтизму в літературі США. Він відомий читачеві як творець знаменитої "Пісні про Гайявату" (1855), у котрій було оспівано легендарного героя північноамериканських індіанців. Він створив також "Пісню про рабство" (1842), котра пролунала протестом проти становища негрів у Сполучених Штатах.

Лонгфелло народився в родині адвоката, його готували до юридичної кар'єри. Але вже в коледжі він захопився вивченням нових європейських мов і поезією. Закінчивши курс у 1825 році, він здійснив подорож до Європи, де провів три роки. Юнак слухав лекції в Геттінгенському університеті, відвідав Італію, Іспанію, Францію, Англію, Голландію, Швейцарію. Після повернення Лонгфелло почав викладати іноземні мови у тому ж коледжі, у котрому навчався. Близько двадцятьох років (1835— 1854) Лонгфелло був професором кафедри європейських мов Гарвардського університету, а після цього повністю присвятив себе літературній творчості. Коло його науково-літературних інтересів було досить широким і різноманітним. Він писав ліричні вірші, поеми, балади, подорожні нариси, складав поетичні антології, займався перекладами.

У 1855 році Лонгфелло закінчив роботу над найвизначнішою працею свого життя "Піснею про Гайявату". Ця епічна поема створена на ґрунті пам'яток індіанського фольклору. Поет зібрав і опрацював пісні й легенди, котрі існували серед північноамериканських індіанців, і розповідали про життя, подвиги, боротьбу народного героя — легендарного богатиря Гайявати. Поет розповідає про його дивовижне народження та його величне життя в ім'я щастя свого народу, котрий прагне йти шляхом добра й правди. Гайявата — особа історична. Він жив у XV сторіччі, походив з племені ірокезів, потім став одним з вождів індіанського народу. У фольклорних оповідях Гайявата наділений рисами казкового героя. Тому і в інтерпретації Лонгфелло історія Гайявати стає поетичною легендою, чарівною казкою, у котрій фантастичний вимисел переплітається з народною мудрістю. Герой поеми — особа незвичайна: автор наділив його чудесною силою, незвичайним розумом і відвагою. Всі свої сили він віддає на благо свого народу — в цьому й полягає образ суто народного героя. Гайявата навчає індіанців необхідним речам у їхньому житті: майстерності полювання і землеробства, він винаходить писемність, відкриває таємниці

лікарського мистецтва. Він вивчає таємниці природи, розуміє голоси звірів і птахів, уміє слухати шум вітру, дзюрчання річки. Поряд з цим у поемі відтворені прекрасні картини природи Північної Америки, змальовано побут індіанських племен, спосіб їхнього життя. З великою достовірністю змальовано одіж, зброю, прикраси, що дає змогу відтворити колорит індіанського життя, відчувати правдоподібність. Образи героїв опоетизовані автором: це відважний і ніжний Чайбайабос, простодушний і сміливий Квазінд, струнка й гнучка Венона, прекрасна Нокоміс. Усі вони енергійні й відважні люди, котрі прагнуть до щастя і хочуть досягти його. У заключній частині поеми Гайявата закликає своїх співвітчизників жити у дружбі з білими й прислухатися до їх мудрих порад. Фінал пісні пронизаний настроями всепрощення.

Уперше наш читач зміг познайомитися з образом Гайявати в перекладі Буніна, згодом його перекладали відомі поети А. Майков, К. Бальмонт, К. Чуковський.

Перша половина 50-х років становить вершину в історії американського романтизму; романтичний рух зайняв три десятиріччя, а потім пережив смугу глибокого занепаду, залишивши нащадкам багатий художній і філософський спадок.

ОСНОВНІ ТВОРИ:

"Пісня про Гайявату", "Пісня про рабство".

ЛІТЕРАТУРА: 1. Ронгонен Л. И. Генри У. Лонгфелло и его поэма "Песнь о Гайавате".— М.,1982; 2. Шаламов В. Работа Бунина над переводом "Песни о Гайавате" // Вопр.лит.— 1963.— №4. С. 18-24.